

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: علی کاظمی – ایران

۰۷ می ۲۰۱۷

تکرار فجایع مرگبار مراکز کارگری: این بار معدن زغال سنگ آزادشهر!

فاجعه انفجار گاز در عمق ۱۸۰۰ متری تونل معدن زغال سنگ زمستان یورت آزادشهر گلستان تاکنون ۳۵ کارگر معدن را به کام مرگ کشانده است. علاوه بر این، ۲۷ کارگر مصدوم نیز پس از بیرون کشیدن از زیر آوار، به بیمارستان منتقل شدند و بقیه کارگران هنوز در اعماق معدن مدفونند و سرنوشت شان نامعلوم است. ضجه خانوارهای داغدار و چشمان خونبار در انتظار خیر مرگ و زندگی نان آورشان، سیل خشم و درد کارگران بازمانده در سوگ همکارانشان، ابعاد دیگری از فاجعه انسانی اخیر در معادن ایران است. معادنی که در آنها تنها سود سرشار از استخراج مواد کانی شان، توجه را برمی انگیزد و شرایط کار و زندگی کارگرانی که در اعماق زمین با مرگ و زندگی خود، سود و ثروت آفرین اند، پنهان مانده است. محرومترین و بی حقوق ترین بخش کارگری ایران با شرایط کاری که یکی از بالاترین میزان های مرگ و میر و حوادث کار را برای کارگران فاقد ایمنی دربر دارد.

کارگران جان باخته معدن زمستان یورت، ماه ها مزدشان (۷ ماه) عقب انداخته می شد، وضعیت بیمه شان نابسامان، قراردادی و حداقل بگیر بودند، با ساعات کار و شیفت های طاقت فرسا و در غیاب هرگونه بازرسی دستگاه های نظارتی، حتی حق دفاع از حقوق و مطالبات ابتدائی خویش را نداشتند چرا که خواست تشکل مستقلی که از منافع معدنکاران دفاع کند، "جرم امنیتی" محسوب شده و محاکم قضائی و نهادهای انتظامی دست در دست کارفرمایان دولتی و خصوصی، کارگران معترض را به شلاق و زندان و اخراج محکوم می کنند، همان احکام قرون وسطائی که کارگران معدن طلای آق دره، کارگران معدن چادرملو، کارگران معدن بافق، کارگران پتروشیمی رازی و سایر بخش های کارگری معترض را زیر منگنه می گذارد.

شمار بالای کارگران جان باخته، مجروحان و مدفون شدگان زیر آوار قتلگاه معدن آزادشهر، وزیران و مسؤولان را بالاخره به منطقه کشاند و مضحک این که به رغم اعلام کارشناسان محل که هنوز علت حادثه در دست بررسی است، وزیر کار بلافاصله "خطای انسانی" را علت فاجعه دانست. در نبود حمایت های قانونی لازم از کارگران، جلوگیری از برپائی تشکل های مستقل کارگری و سرکوب شدید آنها، عدم دخالتگری نمایندگان واقعی کارگری در محیط های کار و نبود هیأت های بازرسی از خود کارگران در مسایلی که مستقیماً با جان و سرنوشت کارگران مربوط است، روشن است که سرمایه داران سودجوی حاکم و عوامل ریز و درشت آنان بر مثله کردن و کشتار کارگران در محیط کار نام «بی دقتی و بی احتیاطی کارگر» و یا حتی "مشیت الهی" می گذارند (حادثه آتش سوزی تولیدی خیابان جمهوری و کشته شدن دو زن کارگر، فاجعه آتش سوزی ساختمان پلاسکو و ...) و گریبان خود را از سوانح کار خلاص می سازند. عزای عمومی مردم و وخامت اوضاع منطقه، آنان را وادار کرد که بر بالین کارگران مجروح در بیمارستان حاضر شده و با ترفند دادن وعده درست شدن وضعیت بیمه به کارگران، از احتمال اعتراضات پیش رو بکاهند.

قانون گذارانی که بسیاری از مراکز کارگری را از شمول قانون کار خارج نموده اند، نهادهائی که کوچکترین نظارتی بر کارگاه های فاقد شرایط ایمنی ندارند، و سیستم ظالمانه ای که برای جان کارگران ذره ای ارزش قائل نیست، مسؤول وقوع تمامی سوانح دلخراش محیط کار می باشند. آنان به همراه کل نظام ضد انسانی که در خدمتش به سر می برند، در مرگ دلخراش و نقص عضو هزاران انسان زحمتکش، مقصر و شایسته محاکمه و مجازات اند. نهادهائی که به جای ارائه خدمات بهینه به شهروندان با پستی و وقاحت بر سر جان انسان ها وارد معاملات تجاری گردیده و با صحنه سازی و ریاکاری خون قربانیان را پایمال می سازند تا چند صباحی دیگر باید در پست های خود لم بدهند. ننگ و نفرت بر چنین بساط منحط و سیاه باد!

کارگران پروژه های پارس جنوبی

جمعی از کارگران پتروشیمی های منطقه ماهشهر و بندر امام

فعالان کارگری جنوب

فعالان کارگری شوش و اندیمشک

جمعی از کارگران محور تهران - کرج

۱۴ اردیبهشت [ثور] ۱۳۹۶